

Parkerna i Stockholm, människornas och hundarnas oaser

Avslå Normalms stadsdelsnämnds hemställan att förbjuda hundar i Spökparken
Hemställan bygger på ett antagande som saknar grund dvs att slitaget i Spökparken beror på hundarna som besöker parken.

Detta påstående har inte i något dokument kunnat bevisas, utan är bara hörsägen, istället kan vi som besöker parken dokumentera att det är den brisande skötseln och inkompetenta renoveringsförsök, av parken, som är huvudorsaken till förfallet.

Avsaknaden av omvårdnad, sol, gödsel och vattning samt flitig bilkörning i parken orsakar vad vi idag kan se.

Vi har dokumenterat detta med fotografier från de senaste åren.

Tillsätt en utredning med representanter från alla grupper som använder parkerna.

Vad betyder Spökparken i synnerhet och parkerna i allmänhet för oss med eller utan hund som bor på Norrmalm

Hundägare är inte en särskild sorts människor eller en heterogen grupp. Vi är skattebetalare, barnfamiljer, pensionärer, invandrare, funktionshindrade, ensamstående, företagare och anställda med mera. Med andra ord är vi som alla andra. Vi finns överallt och vi är av alla sorter. Vi har samma behov som alla andra stadsboende att få visats i stadens vardagsrum, parkerna. Vi bidrar även genom att betala skatt till förvaltningen av dessa.

Hundarna i Stockholms innerstad blir fler och fler varje år, precis som barnen blir fler och fler.

Detta är ett faktum som vi gemensamt måste "gilla" att leva med. Parkerna används som en följd av detta mer och mer. Till det kommer en ändrad inställning till parkerna från oss vuxna medborgare.

Idag används parkerna på ett sätt som inte ens fanns i fantasin på 1980-talet. Folk går ut i parkerna och träffas, leker, äter, promenerar, solar, läser och arbetar, med eller utan hund. Parken är alla medborgares uteplats.

Är detta bra eller dåligt? Givetvis är det bra! Det är socialt, det för människor samman, det skapar balanserade hundar som lär sig bli sociala i flock och i grupp.

Baksidan är att parkerna slits betydligt mer än förr och det krävs därmed mer resurser och bättre kunskap för att underhålla dessa. Det är priset för gemenskapen. Vi måste se detta som en positiv utveckling och anslå de medel det kräver samt finna entreprenörer som klarar av att sköta parkerna.

Mycket av slitaget är också ett resultat av avsaknad av respekt för parkerna och avsaknad av dynamiska, väl motiverade regler. Omotiverade regler provocerar människor vilket leder till onödigt slitage. Människor som inte upplever sig som del av gemenskapen bryr sig inte. Avsaknaden av gemensamt ansvar för parkernas omvårdnad gör att parkerna förfaller snabbare än nödvändigt.

Parkerna är för oss som bor i staden vår gemensamma uteplats och för många den enda möjligheten att komma ut i naturen. De betyder oerhört mycket som sociala miljöer och viktiga träffpunkter. Alla måste vara välkomna. Förbjuder vi vissa grupper att vara i parkerna resulterar detta i motsättningar vilket skapar konflikter som splittrar och förstör möjligheter till en positiv sammanhållning.

Och, vad ska gälla om det kommer en förälder med barn samt en hund. Ska denna "familjekonstellation" också vara förbjuden att vistas eller passera genom parken?

Genom att förbjuda oss hundägare att vistas i parkerna förvandlas vi till brottslingar. Vi är en stor grupp, var fjärde hushåll enligt SKK beräkningar.

Man kan fråga sig om det är en rationell strategi av politikerna att införa en stadga som kommer att kriminalisera ett stort antal av valkretsen när man samtidigt kan förmoda att polisen inte kommer att prioritera att lagföra brott mot denna förordning.

Är det inte mer konstruktivt att föra en dialog med samtliga medborgare, hundägare eller inte, som går ut på att vi har ett gemensamt ansvar för att inte onödigt slita på våra parker?!

Hundförbudet gäller ju bara Spökparken, kommer säkert någon att invända.

Men, man kan förmoda att Spökparken bara blir den första parken med hundförbud. Kan man genom ett beslut förbjuda hundägare att beträda Spökparken baserat på argumentet att hundarna och dess ägare är ensamt ansvariga för parkens slitage så blir detta lätt ett prejudikat.

När vi sedan kan konstatera att Tegnérlunden slits kraftigt så finns ju redan svaret på vem som bär ansvaret för slitaget och hur lösningen ser ut. Då är ett hundförbud inte långt borta.

Om någon tycker att jag överdriver så kan jag bara informera om att Anders Lindgren, chef för Parkmiljögruppen, redan i våras med kraftiga ordalag förklarade för mig och en annan hundägare som båda har hundar i storleken 3 till 5 kg dvs mycket små, att det var våra hundar som ansvarade för att gräsmattan i Tegnérlunden var så sliten. Vi uppmanades att koppla våra hundar och ta bort dem från gräsmattan. De stod och inspekterade slitaget efter vinterns pulkåkning i backen. Det är samme Anders Lindgren som nu kräver att hundar skall bort från Spökparken.

Att Spökparken är kulturminnesmärkt, misstänker jag att Anders Lindgren använt bara för att det skall vara lättare att driva igenom beslutet om hundförbud hos politikerna. Men jag misstänker att hans inställning är att detta skall gälla alla parker. Jag är övertygad om att Tegnérlunden är nästa park med hundförbud, där finns ju Strindberg och Astrid Lindgren att försvara, kulturvärden.

Parkerna är och skall vara sociala oaser för oss alla. Reglerna skall göra oss alla uppmärksamma på att vårda parkerna inte förbjuda tillgängligheten.

För oss hundägare är parkerna livsnödvändiga om vi skall kunna fostra balanserade, "snälla" hundar som inte utgör ett hot mot andra i samhället. En avgörande och helt nödvändig del i vårt ansvar att se till att våra hundar blir sociala och inte aggressiva är att dagligen ge våra hundar möjlighet till samvaro i flock med andra hundar. Det gör vi i parkerna. Tyvärr är det redan för få av oss som vågar sig till parkerna för att delta i floksamvaro vilket är en avgörande orsak till att det finns för många asociala hundar i staden.

Spökparken är livsviktig för oss hundägare och varje kväll samlas en större grupp hundägare i parken efter att alla andra har gått hem. På kvällen är Spökparken det enda vattenhål vi har, då varken Tegnérlunden eller Observatorielunden kan erbjuda denna, både slutna och ändå övervakade miljö, genom att den är skyddad mot gatorna men samtidigt belyst från alla hus omkring, inte minst Folkuniversitetet som alltid är upplyst. Denna miljö kan ingen annan park erbjuda.

I denna park bjuder vi in alla nya hundägare för att de skall kunna ge sina valpar chansen att i flock lära sig bli social och "snälla". Vi har under flera år och framförallt det senaste året varit aktiva i att bygga en gemenskap som kretsar kring att hunden skall bli balanserad, snäll, social. Vi resonerar ständigt om att vi hundägare skall vara noggranna med att ta upp efter våra hundar och vi för resonemang om vad som är rätt och fel när det gäller att ha hund i staden.

Många har vittnat om betydelsen av detta. Det är i denna sociala gemenskap som vi byter erfarenheter och ger varandra tips om knep och aktiviteter som gör våra hundar trygga och erfarna att vistas bland barn, vuxna och andra hundar.

I parken föds ansvaret. Redan innan förslaget om hundförbud kom upp var diskussionen i full gång mellan oss om vad som skulle gälla för vintern 2009/2010 då vi skulle ha nylagda gräsmattor att ansvara för i parken. En diskussion som snabbt dog när förbudet kom på tal. Den ersattes med idéer om att hämnas med fotbollslag i parken under vintern som skulle trampa sönder allt. Sådant händer när man provocerar.

Kommunen skall föregå med gott exempel och istället för att förbjuda ta vara på alla sociala nätverk som byggs i samhället med syfte att stödja sociala samverkan och ansvar.

Möjligheten för hundägare att träffas dagligen är avgörande för vilka hundar vi får i staden. Utan sociala grupper som i flock tränar sina hundar får vi aggressiva ensamvargar som utgör ett hot mot samtliga människor i staden. Det vill ingen ha, så sluta förbjud! Bjud istället in till dialog.

Slitaget i parkerna i allmänhet och i Spökparken i synnerhet kan inte lastas en enskild grupp. Alla bidrar med det och den största boven hittills har varit det eftersatt underhållet vilket totalt underminerat parkernas växtlighet på ett sätt som gör den överkänslig.

Spökparken lämnades åt sitt öde fram till sommarn 2008 då första reoveringen började. Innan dess utfördes inget underhåll i över 10 år.

Än idag utgör det största slitaget av dem som skall underhålla parken. De kör sönder porten in i parken som aldrig var byggd för trafik, de kör sina bilar över gräsmattorna och de verkar helt sakna känsla för att vattna och se till att de nylagda gräsmattorna skall få ljus och näring.

Denna avsaknad av kompetent omvårdnad står för minst 80 % av slitaget. Resten står vi människor för och några enstaka procent står hundarna för. Detta har jag dokumenterat sedan ett år med bilder som jag tar varje dag i parken.

Att mot denna bakgrund vilja slå sönder ett socialt nätverk som genom åren gjort ett jättejobb med att lära nya hundägare att leva med hund och se till att hundarna blir "snälla", balanserade och sociala, bara för att dölja sina egna tillkortakommanden måste avvisas av kommunstyrelsen. Istället uppmanar vi hundägare kommunen att tillsätta en grupp som består av hundägare, skolor, dagis, representanter för familjer som äter och lever i parkerna samt parkansvariga som gemensamt kan ta fram ett dynamiskt program för hur parkerna skall skötas.

Vi hundägare är beredda att delta i ett samarbete om det som handlar om vårt dagliga liv, 365 dagar om året, 24 timmar om dygnet. Någon av oss är alltid i parkerna, vi ser allt, vi är en utmärkt källa till kunskap om vad som verkligen händer i parkerna. Samarbeta med oss, förbjud oss inte! Ni hittar oss bland annat här <http://obsan.wordpress.com/> eller på Facebook i gruppen "Diskriminering av hundägare - protest mot hundförbud!" och snart på vår egen hemsida.

Sluta peka ut syndabockar och förfölja minoriteter och grupper av medborgare. Arbeta istället konstruktivt, med att bygga social gemenskap i parkerna. Förföljelse av "folkgrupp" som detta kan betraktas som, är förbjudet enligt lag. Alla medborgare skall ha samma rättigheter. I detta fall skall vi, som har hund ges samma tillgänglighet till de gemensamt ägda parkerna som alla andra medborgare har. Även vi hundägare är skattebetalare och deltar därmed gemensamt med alla andra att finansiera förvaltningen av stadens parker liksom all annan offentlig verksamhet.

Mvh

Garman Gulbrandsen